

El bisbe Novell anirà a votar l'1-O

Dij, 28/09/2017 per Catalunya Religió

(Jordi Llisteri-CR) "Si aquest proper diumenge hi ha urnes, jo aniré a votar!". Així tanca, amb signe d'admiració inclòs, la Glossa dominical d'aquest diumenge el bisbe de Solsona, **Xavier Novell**. El text es reparteix aquest cap de setmana a totes les parròquies del bisbat en el Full Diocesà de Solsona i [s'ha publicat](#) aquest dijous al web del bisbat com a "Glossa del Bisbe de Solsona amb motiu de l'1 d'octubre".

Novell s'escapa així de les notes d'aquests dies dels [bisbes catalans](#) i de la [Conferència Episcopal Espanyola](#) que es mouen en un altre [terreny](#). De fet, no és cap sorpresa i durant els darrers anys Novell ja expressat el seu [suport](#) explícit a la consulta del 9N i al dret a l'autodeterminació de Catalunya i a les eleccions catalanes del 2015 també es va [inclinat](#) per les formacions independentistes exposant els mateixos arguments.

Fins ara, l'únic suport explícit a la participació en el referèndum des de l'àmbit eclesial era la [carta](#) de més de 400 capellans que han enviat al papa **Francesc**.

En la carta d'aquest diumenge, després d'un extens repàs de cites del magisteri de diversos papes i de la doctrina social de l'Església, Novell conclou que "No és just que ens sigui negat i impedit l'exercici de l'autodeterminació". El bisbe argumenta que "es tracta d'un dret inalienable de tota nació" i detalla tot el recorregut polític dels darrers anys que justifica la convocatòria del referèndum de l'1 d'octubre. A més, destaca que "els presidents del Parlament i de la Generalitat, els consellers i molts diputats, alcaldes i alts càrrecs de la Generalitat estan arriscant la seva llibertat, carrera i patrimoni, per a oferir-nos, per primera vegada a la història, l'oportunitat d'exercir-lo".

En consciència

Els bisbes catalans sempre han volgut prioritzar els pronunciaments conjunts en el

tema nacional i en les concrecions polítiques. Una postura, que ara, amb la presidència de **Ricardo Blázquez**, han pogut consensuar amb la Conferència Episiscopal Espanyola. Però com en altres ocasions, el bisbe Novell ha optat per recollir públicament el pensament majoritari entre els feligresos de la seva diòcesis i pronunciar-se en consciència. Per això, sustenta la seva posició en diversos textos doctrinals que convida a llegir als fidels.

Novell acumula una sèrie de pronunciaments ben explícits que no ha fet cap altre bisbe. Només, en algun cas, altres bisbes catalans han recolzat el Dret a Decidir. El bisbe de Solsona ja havia criticat directament el posicionament de la Conferència Episcopal Espanyola del 2012 sobre la unitat d'Espanya: "Crec que hi ha un bé previ que és el dret de les nacions, clarament manifestat en el magisteri, i és superior el dret a decidir el mateix futur com a nació que no pas el bé moral que pot suposar la unitat de l'Estat. No comparteixo aquesta preferència de considerar la unitat d'Espanya com un bé superior al dret de Catalunya a l'autodeterminació".

També es va posicionar directament a favor de la consulta del 2014: "Quan s'afirma que Catalunya no té dret a l'autodeterminació i que seria il·legal la consulta del 9-N, s'està usant la llei per impedir un dret fonamental que és anterior i superior a l'ordenament jurídic vigent". I, el dia de les eleccions del 27 de setembre de 2015 va animar "a tots els rectors a tocar les campanes aquest diumenge a les 9 del matí. Un bon repic per a despertar tothom i anunciar-los que ha arribat el dia de la llibertat: el dia que tenim a les nostres mans la decisió sobre el futur del nostre poble".

El text que publica sobre l'1 d'octubre es va tancar aquest dilluns per poder ser inclòs en l'edició impresa del Full Diocesà del diumenge i distribuir-lo a tota la diòcesis.

Glossa del Bisbe de Solsona amb motiu de l'1 d'octubre

Aniré a votar

A les vigílies del dia 1 d'octubre, crec que he de recordar la Doctrina Social de l'Església sobre el dret a l'autodeterminació i a la independència dels pobles i nacions i he de revelar-vos el meu discerniment i la meva decisió.

Heus aquí una selecció de textos, que trobareu més íntegres i ben citats en aquest enllaç: Textos del [Magisteri Pontifici](#)

"Tot ordre nou en la condició i les relacions dels pobles i dels estats, [...] ha de reconèixer a totes les nacions grans o petites el dret inviolable de determinar llur pròpia sort" [Pius XII. 1942](#)

"Nos no podem amagar les nostres greus preocupacions davant la persistència o l'agreujament de situacions que Nós deplorem molt, com, [...] els obstacles a l'autodeterminació dels pobles [...], la repressió de la llibertat d'expressar les sanes opinions" [Pau VI. 1973](#)

"Sí, fins que els drets de tots els pobles, entre els quals hi ha el dret a l'autodeterminació i a la independència, no seran degudament reconeguts i honorats, no podrà existir-hi una pau veritable i duradora" [Pau VI. 1973](#)

"Hom ha ofegat les llibertats del poble, la seva facultat d'autodeterminar-se,

esforçant-se de suprimir la identitat nacional” [Joan Pau II. 1983](#)

“En termes legals, aquests criteris poden expressar-se com a reconeixement dels drets humans: [...] el reconeixement dels drets dels pobles a l’autodeterminació i a la independència” [Joan Pau II. 1985](#)

“La justícia, en efecte, passa a través del respecte dels drets dels pobles i de les nacions a disposar d’ells mateixos. [...] Encara hi ha pobles que no veuen reconegut llur dret a la independència” [Joan Pau II. 1988](#)

“Ningú [...] no està mai legitimat a afirmar que una determinada nació no és digna d’existir. [...] són possibles diverses formes d’agregació jurídica entre diferents nacions, [...] a condició que hi hagi un clima d’autèntica llibertat, garantida per l’exercici de l’autodeterminació dels pobles” [Joan Pau II. 1995](#)

“La Seu Apostòlica, que ha saludat favorablement la constitució del nou estat [Eslovènia], [...] ha apreciat la manera pacífica i democràtica amb la qual heu assolit la plena sobirania” [Joan Pau II. 1996](#)

“La pau podrà ser justa i durable només si es recolza en el diàleg lleial entre parts iguals, en el respecte a la identitat i de la història de cadascú, en el dret dels pobles a la lliure determinació del seu destí, de la seva independència [...]. No pot haver-hi excepcions!” [Joan Pau II. 1997](#)

Heus aquí el meu discerniment i la meva decisió.

No és just que ens sigui negat i impedit l’exercici de l’autodeterminació. Tots sabeu que: es tracta d’un dret inalienable de tota nació; una gran majoria social el vol exercir; era el punt primer dels programes electorals dels partits polítics que varen guanyar les darreres eleccions autonòmiques; ha estat demanat a l’Estat amb la possibilitat de pactar-ne totes les condicions; el Parlament de Catalunya ha aprovat la llei que regula el seu exercici i el Govern de la Generalitat ha convocat el referèndum que ho ha de fer possible, malgrat tot sembla indicar que no reunirà les condicions internacionalment establertes per al seu reconeixement; i la societat l’està defensant contra tots els atacs imaginables. A més, els presidents del Parlament i de la Generalitat, els consellers i molts diputats, alcaldes i alts càrrecs de la Generalitat estan arriscant la seva llibertat, carrera i patrimoni, per a oferir-nos, per primera vegada a la història, l’oportunitat d’exercir-lo.

Si aquest proper diumenge hi ha urnes, jo aniré a votar!